

11. Húd
V mene Boha,
Najmilostivejšieho,
Najsúcitnejšieho
Alif lám rá!
Toto je Písmo,
jehož verše byly potvrzeny
a potom srozumitelnými
učiněny od Moudrého,
Vševědoucího,
abyste neuctívali kromě Boha
nikoho jiného
a já věru jsem od Něho
pro vás varovatelem
i hlasatelem zvěsti radostné
a abyste prosili Pána svého
za odpuštění
a potom pokání činili;
on poskytne vám pak
příjemné užívání světa tohoto
až do lhůty stanovené
a ušetří přízeň Svou
každému, kdo zasluží si ji.
K Bohu se uskuteční
návrat váš
a On všech věcí mocen je.
Což lidé věru nesvinují hrudi
své do záhybů,
aby před Ním se ukryli?
A byť i se přikrývali
oděvy svými,
On přesto dobře zná,
co tají i co najevo dávají.
On též dobře ví, co skryto
je v hrudích.
A není na světě
stvoření jediného,
jehož obživa by
od Boha nezávisela;
a On zná spočinutí jeho
i složení jeho a to vše je
v Knize zjevné zapsáno.
A On je ten, jenž nebesa
a zemi v šesti dnech stvořil,
zatímco trůn Jeho
se nad vodou vznášel,
aby vyzkoušel,
kdo z vás lepší bude
ve skutečích.
A když řekneš:

„Po smrti budete
vskutku vzkříšeni!“,
tu odpovídají ti, kdož nevěří:
„To kouzelnictví zjevné
je toliko!“
A jestliže jim odložíme trest
až ke lhůtě stanovené,
jistě řeknou:
„Co jej zadrželo?“
Však v den, kdy k nim přijde,
nebude nikoho, kdo by jej
od nich zadržel, a obklopí je
to, čemu se posmívali.
Když dáváme člověku
okusit milosrdenství
od Nás přicházejícího
a potom mu je odebereme, tu
věru zoufalý je a nevděčný.
A když mu dáme
okusit přízně poté,
co dotklo se jej neštěstí, volá:
„Zlé ode mne odešlo!“
a pln radosti je
a vychloubání,
kromě těch, kdož trpěliví byli
a zbožné skutky konali,
a těm dostane se odpuštění
a velké odměny.
Možná žes vynechal část
toho, co vnuknuto ti bylo,
a hrud' tvá je stísněna,
neboť nevěřící říkají:
„Pročpak mu nebyl seslán
poklad nějaký či proč s ním
nepřišel anděl?“ Ty pouze
varovatelem jsi, však Bůh
ručitelem je všech věcí.
Ty, kdož touží
po životě pozemském
a jeho ozdobách,
ty plně odměníme
za skutky jejich v něm
a nebudou v tom ošizeni.
To jsou ti,
pro něž v životě budoucím
je pouze oheň připraven;
marné bude to,
co zde vykonali,
a nicotné bude to,
co zde dělali.

Zdaž ten, jenž se opírá
o jasný důkaz od Pána svého,
zatímco svědek
od Něho vyslaný jej sděluje,
a před ním bylo
Písmo Mojžíšovo jako vedení
a milosrdenství, ti věří v něj!
Nebud' tedy o něm
na pochybách, neboť to
pravda je od Pána tvého,
však většina lidí nevěří.
Kdo je nespravedlivější
než ten, kdo lži si
proti Bohu vymýšlí?
Takoví budou
před Pána svého předvedeni
a svědkové promluví:
„Toto jsou ti, kdož
o Pánu svém lži pronášeli!“
Oni z cesty Boží svádějí
a pokřivit si ji přejí
a v život budoucí nevěří.
Nemohou nikterak uniknout.
A trest pak bude jim
zdvojnásoben,
vždyť slyšet ani vidět
schopni nebyli.
To jsou ti,
kteří své duše ztratili,
a modly, které si vymyslili,
je opustily.
Není pochyby,
že v životě budoucím
ještě větší ztrátu utrpí.
Však ti, kdož uvěřili,
zbožné skutky konali
a pokorní
před Pánem svým byli,
ti věru se stanou
ráje obyvateli a budou v něm
nesmrtelní.
A příměr těchto dvou skupin
je jako příměr
slepého a hluchého
s vidoucím a slyšícím;
zdaž mohou být si rovni
v tomto příměru?
Což se tedy nevzpamatujete?
I vyslali jsme Noema
k lidu jeho, aby pravil jim:

„Lide můj, já jsem pro vás varovatelem zjevným, abyste neuctívali kromě Boha nikoho! Já věru obávám se pro vás trestu dne, jenž bude bolestný.“
 A řekli velmoži, ti z lidu jeho, kdož nevěřili:
 „Nevidíme v tobě nic jiného než smrtelníka nám podobného.
 A vidíme, že tě z nás následují bez rozmyšlení jen ti nejnížší, a nevidíme, že nějakou přednost nad námi měli byste, Ba spíše soudíme, že vy jen lháři jste!“
 Noe odvětil: „Lide můj, což nechápete? Řídím-li se jasným důkazem od Pána svého, jenž ušetřil mi milosrdenství Své, vůči němuž vy slepí jste, mám snad zapotřebí vám je vnucovat? Lide můj, nežádám od vás za to jmění žádné, odměna má je toliko u Boha.
 Neodeženu nikdy ty, kdož uvěřili - ti věru setkají se s Pánem svým, (a jen On je soudit bude).
 Však vy jste, jak vidím, lidem nevědomým.
 Lide můj, kdo pomůže mi proti Bohu, jestliže je odeženu? Což se nevzpamatujete? Nepravím vám:
 ‚Mám u sebe pokladnice Boží‘, ani:
 ‚Znám věci nepoznatelné‘, a neříkám vám ani, že anděl jsem.
 A nepravím o těch, které oči vaše přezírají,

že Bůh jim nic dobrého nepopřeje. Však Bůh zná nejlépe, co v duších jejich je skryto; a věru bych byl, kdybych to říkal, jedním z nespravedlivých.“
 Odpověděli: „Noe, již dost ses hádal s námi, a ještě spor s námi rozmnožuješ.
 Přines nám tedy to, co nám slibuješ, jsi-li z pravdomluvných!“
 Pravit:
 „Bůh sám vám to přinese, bude-li si to přát, a zabránit tomu nebudete schopni.
 A nepospěje vám dobrá rada má, budu-li chtít vám poradit, jestliže si Bůh bude přát uvrhnout vás v blud;
 On Pánem je vašim a k Němu budete navraceni.“
 Řeknou-li:
 „On sám si to vymyslí“, tedy odpověz: „Jestliže jsem si to vymyslí, hřích můj na mou hlavu padne, avšak já odpovědnost nemám za to, v čem vy hřešíte.“
 I bylo vnuknuto Noemu:
 „Z lidu tvého již neuvěří nikdo kromě těch, kdo již uvěřili.
 Nermuť se tedy nad tím, co dělají!
 Postav loď před zrakem Naším a podle vnuknutí Našeho a nepřimlouvej se u Mne za ty, kdož nespravedliví byli - ti budou utopeni.“
 A stavěl loď, a kdykoliv okolo šli někteří z lidu jeho, smáli se mu.
 I říkal: „Jen se mi smějte, však i my se vám budeme jednou smát tak, jako vy jste se smáli mně.
 A tehdy se dozvíte, koho postihne

trest zahanbující.“
 Když pak přišel rozkaz Náš a vzkypěla pec, pravili jsme Noemovi:
 „Nalož na ni od každého druhu pár, rodinu svou kromě toho, a ty, kteří uvěřili!“
 A uvěřili s ním jen nemnozí.
 Pravit Noe: „Vstupte do ni! Necht' ve jménu Boha se plavba její i zakotvení uskuteční!
 Vždyť Pán můj je věru odpouštějící i slitovný!“
 A plula s nimi po vlnách jako hory vysokých a Noe syna svého zavolal, jenž na místě vzdáleném stál: „Synáčku, nastup spolu s námi a nezůstávej s nevěřícími!“
 I odpověděl:
 „Uchýlím se na horu, jež před vodou mne zachrání.“
 před vodou mne zachrání.“
 I zvolal Noe:
 „Nezachrání se dnes nikdo před rozkazem Božím kromě toho, nad nimž se slitoval.“
 A rozdělily je vlny a syn jeho byl mezi utopenými.
 A bylo řečeno:
 „Země, pohlt' vodu svou! Nebe, zadrž déšť!“
 I opadla voda, rozkaz byl splněn a loď uvízla v horách Judei.“
 A zvolal Noe k Pánu svému:
 „Pane, syn můj zajisté patřil k rodině mé a slib Tvůj je věru pravdivý a Tys ze soudců nejspravedlnější.“
 Pravit Bůh: „Noe, on ani k rodině tvé nepatřil, vždyť konání jeho bylo nesprávné.
 A nežádej ode Mne to, o čem vědění nemáš, a napomínám tě, abys nebyl jedním z pošetilých!“

Noe odpoveděl: „Pane můj,
utíkám se k Tobě,
abych se již více netázal
na to, o čem vědění nemám.

A jestliže mi neodpustíš
a neslituješ se nade mnou,
budu věru patřit mezi ty,
kdož ztrátu utrpěli.“

A bylo řečeno:

„Noe, vystup z lodi,
provázen pozdravem od Nás,
a požehnání budiž s tebou
i s národy, jež jsou s tebou.“

A toto je jedna ze zvěstí
skrytých, které ti dáváme
jako zjevení a které ani ty,
ani lid tvůj jste
před tím neznali.

Bud' tedy trpělivý,
vždyť bohabojným
patří konec šťastný.

A poslali jsme k 'Ádovcům
bratra jejich Húda,
jenž pravil jim: „Lide můj,
uctívejte Boha a nemějte
božstvo jiné kromě Něho -
vždyť vy si jen vymýšlíte.
Lide můj, nežádám na vás
odměnu žádnou,
odměna má je jedině u toho,
jenž mě zasvětil.

Což to nechápete?

Lide můj, prostě Pána svého
o odpuštění

a potom pokání činite!

On sešle vám z nebe déšť
proudem hojným

a přidá sílu k vaší síle.

Neobracejte se tedy zády
způsobem hříšným!“

Odpověděli: „Húde,

nepřinesl jsi nám

žádný důkaz jasný

a my neopustíme božstva svá

jen na slovo tvé

a my ti nevěříme.

Věříme, že některé

z božstev našich

tě postihlo kletbou!“

Pravil: „Odvolávám se

k Bohu co svědku
a též vy buďte svědky,
že odmítám modly,
co k Bohu přidružujete
vedle Něho.

Dejte mi tedy
své společné rozhodnutí

a čekat mne nenechte!

Já na Boha spoléhám,

Pána svého i vašeho;

a není stvoření jediného,
aby nad ním neměl moc.

A Pán můj věru

po stezce přímé kráčí.

Jestliže se odvrátíte zády,

já předal jsem vám již to,

s čím poslán jsem byl k vám.

Pán můj vás může

jiným lidem nahradit,

však vy Jemu nikterak

nemůžete uškodit;

Pán můj je věru strážcem

všech věcí.“

A když přišel rozkaz Náš,

zachránili jsme Húda a ty,

kdož spolu s ním uvěřili,

z milosrdenství od Nás

přicházejícího a zachránili

jsme je od trestu přísného.